

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 17 lutego 2009 r.\*

W sprawie C-483/07 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości,  
wniesione w dniu 5 listopada 2007 r.,

**Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG**, z siedzibą w Trierweiler (Niemcy),  
reprezentowana przez K. Botta, Rechtsanwalt,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

**Komisja Wspólnot Europejskich**, reprezentowana przez G. Brauna oraz  
E. Montaguti, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń  
w Luksemburgu,

strona pozwana w pierwszej instancji,

\* Język postępowania: niemiecki.

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: J.C. Bonichot (sprawozdawca), prezes izby, P. Kūris i L. Bay Larsen, sędziowie,

rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer,  
sekretarz: R. Grass,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

### **Postanowienie**

- <sup>1</sup> Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (zwana dalej „Galileo Lebensmittel”) żąda w odwołaniu uchylenia postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 sierpnia 2007 r. w sprawie T-46/06 Galileo Lebensmittel przeciwko Komisji (zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”), w którym Sąd ten odrzucił jako niedopuszczalną jej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o zastrzeżeniu - w zastosowaniu art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiającego reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu [Top-Level Domain, zwanej dalej „TLD”] „.eu” oraz zasady regulujące rejestrację (Dz.U. L 162, s. 40) - nazwy domeny

internetowej „galileo.eu” z Domeną Najwyższego Poziomu „.eu” jako nazwy domeny, z której korzystanie jest zastrzeżone dla instytucji i organów Wspólnoty (zwanej dalej „sporną decyzją”).

## Ramy prawne

- 2 Ramy prawne niniejszego sporu stanowią dwa rozporządzenia: rozporządzenie podstawowe, czyli rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 733/2002 z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie wprowadzania w życie Domeny Najwyższego Poziomu „.eu” (Dz.U. L 113, s. 1) oraz rozporządzenie wykonawcze, czyli rozporządzenie nr 874/2004.

### *Rozporządzenie nr 733/2002*

- 3 Artykuł 5 rozporządzenia nr 733/2002, zatytułowany „Ramy polityki”, stanowi:

„Po konsultacji z Rejestrem i zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 3 Komisja przyjmuje zasady porządku publicznego dotyczące wprowadzenia i funkcji TLD.eu i zasady porządku publicznego w zakresie rejestracji. Porządek publiczny obejmuje:

- a) politykę pozasądowego rozstrzygnięcia sporów;

- b) porządek publiczny dotyczący spekulacji i nadużyć w rejestracji nazw domen, włączając możliwość etapowej rejestracji nazw domen w celu zapewnienia posiadaczom uprzednich praw uznanych lub ustanowionych przez prawo krajowe i/lub prawo wspólnotowe i instytucje publiczne właściwej i tymczasowej sposobności rejestracji swoich nazw;
  
- c) politykę dotyczącą możliwości odebrania nazw domen, włączając kwestię bona vacantia,
  
- d) kwestie językowe i pojęć geograficznych;
  
- e) traktowanie własności intelektualnej i innych praw.

2. W ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim ograniczoną listę szeroko uznanych nazw w odniesieniu do pojęć geograficznych i/lub geopolitycznych, jakie mają wpływ na ich organizację polityczną lub terytorialną, które mogą albo:

- a) nie być rejestrowane; albo

- b) być rejestrowane tylko w domenie drugiego poziomu zgodnie z zasadami porządku publicznego.

Komisja niezwłocznie notyfikuje Rejestrowi listę notyfikowanych nazw, co do których mają zastosowanie takie kryteria. Komisja publikuje tę listę równocześnie z powiadomieniem Rejestru.

W przypadku gdy państwo członkowskie lub Komisja w ciągu 30 dni od publikacji wniosie sprzeciw do pozycji objętej notyfikowaną listą, Komisja podejmie środki zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 3, aby zaradzić zaistniałej sytuacji.

[...].”

<sup>4</sup> Zgodnie z brzmieniem art. 7 rozporządzenia nr 733/2002 „Wspólnota zachowuje wszystkie prawa związane z TLD.eu, włączając w szczególności prawa własności intelektualnej i inne prawa do baz danych Rejestru wymagane do zapewnienia wykonania niniejszego rozporządzenia oraz prawo do ponownego wyznaczenia Rejestru”.

*Rozporządzenie nr 874/2004*

5 We wstępie do rozporządzenia nr 874/2004 zawarte zostało wyjaśnienie, że rozporządzenie to opiera się na „[...] rozporządzeniu [nr 733/2002], a w szczególności jego art. 5 ust. 1 [...]”.

6 Zgodnie z motywem dziewiątym rozporządzenia nr 874/2004:

„Państwo członkowskie powinno być uprawnione do wyznaczenia operatora, który dokona rejestracji nazwy oficjalnej i tej, pod którą jest powszechnie znane w formie nazwy domeny. Podobnie Komisja powinna być uprawniona do wyboru nazw domen stosowanych przez instytucje wspólnotowe, a także do wyznaczenia operatora przedmiotowych nazw domen. Rejestr powinien posiadać prawo zastrzeżenia sobie niektórych określonych nazw domen do swoich funkcji operacyjnych”.

7 Artykuł 9 rozporządzenia nr 874/2004, zatytułowany „Nazwa domeny drugiego poziomu w odniesieniu do nazw geograficznych i geopolitycznych”, stanowi:

„Rejestracji pojęć geograficznych i geopolitycznych w formie nazw domen zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002 może dokonywać państwo członkowskie, które zgłosiło przedmiotowe nazwy. Można tego dokonać pod jakąkolwiek nazwą domeny, która została zarejestrowana przez dane państwo członkowskie.

Komisja może zwrócić się do Rejestru o wprowadzenie do [TLD].eu [...] nazw domen na użytek instytucji i organów wspólnotowych. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i nie później niż tydzień przed rozpoczęciem okresu stopniowej rejestracji przewidzianej w rozdziale IV Komisja zgłasza do Rejestru nazwy, które mają być zastrzeżone, oraz organy dokonujące rejestracji nazw w imieniu instytucji i organów wspólnotowych”.

8 Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 874/2004:

„Do ubiegania się o rejestrację nazw domen w okresie rejestracji stopniowej, przed przystąpieniem do ogólnej rejestracji domeny.eu, uprawnieni są posiadacze praw pierwszeństwa uznani lub ustanowieni na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego oraz organy publiczne.

Termin »prawa pierwszeństwa« obejmuje między innymi zarejestrowane krajowe i wspólnotowe znaki towarowe, oznaczenia geograficzne lub oznaczenia miejsca pochodzenia oraz, w zakresie, w jakim podlegają ochronie na mocy prawa krajowego państw członkowskich w przypadku ich posiadania — niezarejestrowane znaki towarowe, nazwy handlowe, [określenia przedsiębiorstw, nazwy spółek], nazwiska oraz charakterystyczne tytuły chronionych dzieł literackich i dzieł sztuki.

[...]”.

- 9 Artykuł 12 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 874/2004 stanowi:

„Podczas pierwszego etapu rejestracji stopniowej przedmiotem wniosków o nazwy domen [...] mogą być wyłącznie zarejestrowane krajowe i wspólnotowe znaki towarowe [...]”.

- 10 Zgodnie z brzmieniem art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 874/2004:

Procedurę ADR [pozasądowego rozstrzygnięcia sporu] może wszcząć którakolwiek ze stron w przypadku:

„[...]”

sprzeczności decyzji podjętej przez Rejestr z przepisami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 733/2002”.



## Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

- 11 Okoliczności powstania sporu zostały przedstawione w pkt 11–16 zaskarżonego postanowienia:

„Międzynarodowy system domen internetowych

11 System nazw domen internetowych (DNS) składa się ze zbudowanego w sposób hierarchiczny rejestru, który obejmuje wszystkie nazwy domen i odpowiadające im komputery, które zostały zarejestrowane dla poszczególnych będących użytkownikami Internetu przedsiębiorstw i osób. Nazwa domeny jest elektronicznym tekstem, który łączy użytkownika Internetu z określoną stroną w sieci. [...] [TLD] to ta część nazwy domeny, która znajduje się po jej prawej stronie, po ostatniej kropce nazwy. Określa ona najwyższy hierarchicznie poziom struktury geograficznej i organizacyjnej systemu wykorzystywanego w adresach nazw domen internetowych. W Internecie TLD jest albo określonym przez normę ISO dwuliterowym kodem kraju, albo angielskim skrótem, takim jak przykładowo »com«, »net« lub »org«. Przydzielanie kodów poszczególnym nazwom TLD (przykładowo kodu kraju ISO »lu« dla Luksemburga) jest koordynowane przez organ, któremu powierzone zostało zadanie przydzielania nazw i adresów internetowych, »Internet Corporation for Assigned Names and Numbers« (zwaną dalej »ICANN«), amerykańskiej organizacji o celu niezarobkowym.

12 Na podstawie tego systemu zarząd ICANN udzielił w dniu 21 maja 2005 r. zezwolenia na przyznanie nowej TLD »eu« i dał prezesowi ICANN pełnomocnictwo do zawarcia porozumienia z European Registry for Internet Domains (zwanym dalej »EURid«). EURid jest belgijskim stowarzyszeniem o celu niezarob-

kowym, wyznaczonym przez Komisję do zarządzania TLD »eu« [zob. decyzję Komisji 2003/375/WE z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie wyznaczenia rejestru TLD »eu« [tłumaczenie nieoficjalne] (Dz.U. L 128, s. 29)].

## Okoliczności powstania sporu

- 13 Skarżąca jest posiadaczem wydanej w dniu 13 lutego 2006 r. wyłącznej licencji na korzystanie z różnego rodzaju znaków towarowych zarejestrowanych dla IFD Italian Food Distribution SA, z siedzibą w Mertert (Luksemburg), między innymi ze słownego znaku towarowego Galileo, zarejestrowanego w niemieckim urzędzie ds. patentów i znaków towarowych pod numerem 2071982. IFD Italian Food Distribution, która jest spółką holdingową skarżącej, nie prowadzi działalności gospodarczej.
- 14 W dniu 1 grudnia 2005 r. skarżąca, działając na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 874/2004, za pośrednictwem niemieckiego przedsiębiorstwa 1 & 1 Internet AG, zwróciła się do EURid o zarejestrowanie nazwy domeny »galileo.eu«. W dniu 7 grudnia 2005 r. dział rejestracyjny 1 & 1 Internet złożył w EURid elektroniczny wniosek o rejestrację.
- 15 Skarżąca wniosła ponadto o rejestrację nazwy domeny »galileo-food.eu«. Otrzymała ona od EURid potwierdzenie otrzymania tego wniosku; nie otrzymała jednak potwierdzenia otrzymania wniosku dotyczącego nazwy domeny »galileo.eu«.

16 EURid nie uwzględnił wniosku o rejestrację ani nie odnotował jego otrzymania, ponieważ nazwa domeny, o której rejestrację wniesiono, »galileo.eu«, została od dnia 7 listopada 2005 r. zastrzeżona dla Komisji. EURid poinformował o tym skarżącą w dniu 2 lutego 2006 r. W swym piśmie EURid podkreślił, że zastrzeżenie tej nazwy zostało dokonane zgodnie z przepisami art. 9 rozporządzenia nr 874/2004. Zastrzeżenie to nie było zdaniem EURid jego własną decyzją, lecz decyzją Komisji. Ponieważ ta ostatnia zastrzegła sobie nazwę domeny »galileo.eu«, nie odnotowywano też kolejności składania wniosków o zarejestrowanie tej nazwy domeny”.

### **Skarga do Sądu i zaskarżone postanowienie**

12 W dniu 13 lutego 2006 r. Galileo Lebensmittel złożyła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o zastrzeżeniu nazwy domeny internetowej „galileo.eu” jako nazwy domeny, z której korzystanie jest zastrzeżone dla instytucji i organów Wspólnoty.

13 W zaskarżonym postanowieniu Sąd odrzucił skargę jako niedopuszczalną z uwagi na to, że sporna decyzja, której wnosząca odwołanie nie była adresatem, nie dotyczyła jej także „indywidualnie” w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE.

14 Sąd przypomniał orzecznictwo, zgodnie z którym możliwość określenia z przybliżoną dokładnością liczby lub nawet tożsamości podmiotów prawa, do których ma zastosowanie dany akt, nie oznacza, że podmioty te należy traktować tak, jakby akt

ten dotyczył ich indywidualnie, o ile pozostaje bezsporne, iż akt podlega zastosowaniu ze względu na zaistnienie pewnej obiektywnej sytuacji prawnej lub faktycznej w nim określonej.

- 15 Sąd podniósł następnie, że, aby zaskarżony akt dotyczył wnoszącej odwołanie indywidualnie, musiałaby ona, po pierwsze, należeć do ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych oraz, po drugie, korzystać ze szczególnej ochrony. Sąd uznał, że w niniejszym przypadku nie został spełniony żaden z tych dwóch warunków.
- 16 W odniesieniu do szczególnej ochrony Sąd uznał, że żaden przepis nie nakłada na Komisję obowiązku uwzględnienia interesów wnoszącej odwołanie.
- 17 W odniesieniu do kwestii, czy Galileo Lebensmittel należała do ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych ze względu na charakterystyczne dla członków tej grupy cechy, Sąd uznał, że, w momencie gdy lista została sporządzona, liczba i tożsamość podmiotów, których zastrzeżenie mogłoby ewentualnie dotyczyć, nie były ani ostatecznie znane, ani nawet możliwe do ustalenia.
- 18 Każda z wpisanych na tę listę nazw domen została bowiem zastrzeżona nie tylko wobec posiadaczy uprzednich praw, do której to grupy skarżąca w swym przekonaniu należy, czy też wobec stanowiących dużą, lecz możliwą do określenia grupę organów publicznych, lecz także wobec szerokiego ogółu. Zakładając nawet, że żaden wniosek nie zostanie złożony w okresie przewidzianym na wcześniejszą i uprzywilejowaną

rejestrację, zawsze istnieje możliwość, iż taki wniosek zostanie złożony w okresie przewidzianym na rejestrację publiczną.

- 19 Sąd wyjaśnił w tym względzie, że data, jaką należy uwzględnić przy ustalaniu, czy istnieje ograniczony krąg podmiotów gospodarczych, których kwestia może dotyczyć, jest datą wydania spornego aktu.

### **Żądania stron**

- 20 W swym odwołaniu Galileo Lebensmittel wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
  
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach;
  
- tytułem ewentualnym, uchylenie zaskarżonego postanowienia, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania orzeczenia w przedmiocie skargi i obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego.

21 Komisja wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania, oraz
  
- obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

### **W przedmiocie odwołania**

22 Zgodnie z art. 119 regulaminu, jeżeli odwołanie jest oczywiście niedopuszczalne albo oczywiście bezzasadne, Trybunał może w każdym czasie, działając na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy i po wysłuchaniu rzecznika generalnego, odrzucić lub oddalić odwołanie, orzekając w drodze postanowienia z uzasadnieniem.

23 W swym odwołaniu Galileo Lebensmittel twierdzi, że Sąd naruszył prawo, rozstrzygając w zaskarżonym postanowieniu, iż decyzja Komisji o zastrzeżeniu nazwy domeny internetowej „galileo.eu” jako nazwy domeny, z której korzystanie jest zastrzeżone dla instytucji i organów Wspólnoty, nie dotyczy jej indywidualnie.

24 Argumentacja wnoszącej odwołanie może zostać przeanalizowana jako składająca się w istocie z trzech zarzutów.

*W przedmiocie zarzutu pierwszego, opartego na tym, że sporna decyzja nie ma charakteru prawodawczego*

## Argumentacja stron

- 25 Pierwszy zarzut jest oparty na tym, że Sąd w zaskarżonym postanowieniu nie uwzględnił w wystarczającym stopniu szczególnych okoliczności sprawy, a w szczególności tego, iż zaskarżona decyzja nie jest rozporządzeniem.
- 26 Orzecznictwo, które przytaczał Sąd, było poświęcone kwestii skargi skierowanej przeciwko rozporządzeniom wspólnotowym. Sporna decyzja nie ma zaś takiego charakteru, lecz jest aktem wykonującym rozporządzenie na potrzeby konkretnego przypadku. Zdaniem wnoszącej odwołanie sporna decyzja stanowi ponadto środek mający na celu ochronę, w zakresie dotyczącym nazw domen, własnych interesów Komisji. Sąd powołał się zatem zdaniem wnoszącej odwołanie na niewłaściwe dla rozpatrywanego przypadku orzecznictwo.
- 27 Komisja odpira, że sporna decyzja jest aktem o charakterze generalnym, który wywiera dla różnych podmiotów prawnych różnego rodzaju skutki, w zależności od nazw domen, jakie zamierzają one zarejestrować.

## Ocena Trybunału

- 28 Artykuł 230 akapit czwarty WE daje każdej osobie fizycznej lub prawnej możliwość wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności dwojakiego rodzaju decyzji: po pierwsze, decyzji, których jest ona adresatem, oraz, po drugie, decyzji, które, mimo przyjęcia w formie rozporządzenia lub decyzji skierowanej do innej osoby, dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie.
- 29 Rozróżnienia należy dokonać przede wszystkim w zależności od tego, czy wnosząca odwołanie jest adresatem podważanej przez siebie decyzji. Jeśli sytuacja taka nie ma miejsca, aby skarżąca mogła skutecznie zakwestionować dany akt, powinien on dotyczyć jej bezpośrednio i indywidualnie. Orzecznictwo dotyczące pojęcia indywidualnego oddziaływania ma zatem zastosowanie w sytuacji, gdy skarżąca nie jest adresatem kwestionowanego przez siebie aktu.
- 30 Następnie, bez konieczności dokładnego określania charakteru spornej decyzji, wystarczy stwierdzić, że Galileo Lebensmittel nie była jej adresatem. Sąd, aby ustalić, czy wnosząca odwołanie ma legitymację procesową, słusznie zatem zastosował w niniejszym przypadku orzecznictwo dotyczące pojęcia indywidualnego oddziaływania.
- 31 W konsekwencji zarzut pierwszy należy oddalić jako w oczywisty sposób bezzasadny.



*W przedmiocie zarzutu drugiego, opartego na tym, że sporna decyzja nie uwzględnia prawa do szczególnej ochrony słownego znaku towarowego, jaki wnosząca odwołanie w swym przekonaniu posiada*

## Argumentacja stron

- 32 Wnosząca odwołanie twierdzi, że nazwa domeny „galileo.eu” jest swoistym, mogącym stanowić przedmiot obrotu, dobrem gospodarczym, a istota zaskarżonej decyzji polega na wycofaniu go z obrotu, nie oferując w zamian żadnego świadczenia wzajemnego.
- 33 Wnosząca odwołanie twierdzi, że sporna decyzja dotyczy jej, jako użytkownika i wyłącznego posiadacza licencji na słowny znak towarowy Galileo, indywidualnie i narusza jej prawo do tego znaku towarowego ze względu na to, iż uniemożliwia jej dokonanie rejestracji nazwy domeny „galileo.eu”; zaskarżone postanowienie narusza zaś prawo w tym właśnie zakresie.
- 34 Galileo Lebensmittel powołuje się w tym względzie na linię orzeczniczą zapoczątkowaną wyrokiem z dnia 17 stycznia 1985 r. w sprawie 11/82 Piraiki-Patraiki i in. przeciwko Komisji, Rec. s. 207, na wyrok z dnia 18 maja 1994 r. w sprawie C-309/89 Codorniu przeciwko Radzie, Rec. s. I-1853, a także na opinię rzecznika generalnego do wyroku z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie C-125/06 P Komisja przeciwko Infront WM, Zb.Orz. s. I-1451.
- 35 Wnosząca odwołanie dodaje, że Sąd niesłusznie ocenił kryterium indywidualnego oddziaływania pod kątem okoliczności faktycznych i prawnych z dnia wydania spornej decyzji, a także że nic nie stoi na przeszkodzie dokonaniu oceny indywidualnego oddziaływania pod kątem okoliczności, które zaistniały po tej dacie.

- 36 Twierdzi ona wreszcie, że rozporządzenie nr 874/2004 stawia ją, jako posiadacza słownego znaku towarowego Galileo, w ramach postępowania rejestracyjnego, w szczególnej sytuacji prawnej. Powołuje się ona w tym względzie na motywy szósty i szesnasty rozporządzenia nr 733/2002, jego art. 5 ust. 1 lit. b), motyw jedenasty rozporządzenia nr 874/2004, jego art. 10 ust. 1 i 2, a także art. 12 ust. 2 tego samego rozporządzenia.
- 37 W opinii Galileo Lebensmittel celem tych przepisów jest ochrona posiadaczy praw do znaków towarowych w zakresie możliwości dokonania ich rejestracji jako nazwy z TLD „.eu”, nazwy chronionej na podstawie prawa znaków towarowych. Zgodnie z rozporządzeniem nr 874/2004 organizowany jest zastrzeżony dla posiadaczy praw uprzednich pierwszy etap rejestracji, który ma miejsce przed otwarciem rejestracji dla szerokiego ogółu. Organizacja taka daje przewagę nad wnioskodawcami, którzy, jak strona pozwana w pierwszej instancji, nie posiadają praw uprzednich.
- 38 W opinii Komisji sporna decyzja może wnoszącej odwołanie niewątpliwie dotyczyć, jednak w taki sam sposób, jak dotyczy ona innych podmiotów gospodarczych, a zatem wnosząca odwołanie nie może twierdzić, że dotyczy ona jej „indywidualnie”.
- 39 Ponadto Komisja stoi na stanowisku, że powoływane przez Galileo Lebensmittel przepisy nie mogą stawiać jej, w ramach postępowania rejestracyjnego znaku towarowego, w szczególnej sytuacji prawnej. Komisja dodaje, że wnosząca odwołanie usiłuje podważyć nie sporną decyzję, lecz samo rozporządzenie nr 874/2004, podczas gdy termin do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia już upłynął.

- 40 Komisja podnosi wreszcie, że wnosząca odwołanie nie posiada żadnego wyłącznego prawa do nazwy „Galileo”, która wchodzi w skład co najmniej 60 wspólnotowych znaków towarowych, z których 29 składa się wyłącznie z tej nazwy.

## Ocena Trybunału

- 41 Osoba fizyczna lub prawna może utrzymywać, iż sporny przepis dotyczy jej indywidualnie jedynie w sytuacji, gdy dotyczy jej on ze względu na określone cechy szczególne lub sytuację faktyczną, które wyróżniają ją spośród ogółu innych podmiotów i z tego względu indywidualizują ją w sposób analogiczny do adresata (zob. wyrok z dnia 15 lipca 1963 r. w sprawie 25/62 Plaumann przeciwko Komisji, Rec. s. 197, 223).
- 42 Jak przypomniano w zaskarżonym postanowieniu, Trybunał orzekł w tym względzie, że, gdy zaskarżony akt dotyczy grupy osób, które zostały lub mogą być zidentyfikowane w chwili wydania tego aktu ze względu na określone cechy, właściwe członkom tej grupy, akt ten może dotyczyć tych osób w sposób indywidualny, ponieważ należą one do ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych (zob. ww. wyrok w sprawie Piraiki-Patraiki i in. przeciwko Komisji, pkt 31; wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych C-182/03 i C-217/03 Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-5479, pkt 60).
- 43 W tej kwestii Sąd słusznie rozstrzygnął, że liczba i tożsamość podmiotów, których zastrzeżenie mogłoby ewentualnie dotyczyć, nie mogą być ani ostatecznie znane, ani nawet możliwe do ustalenia. W drodze prawidłowo przeprowadzonej analizy ustanowionego w rozporządzeniu nr 874/2004 postępowania Sąd doszedł bowiem do

wniosku, że każda z wpisanych na listę nazw domen jest zastrzeżona nie tylko wobec posiadaczy uprzednich praw, lecz także wobec szerokiego ogółu.

- 44 Wnosząca odwołanie nie może porównywać w tym względzie swej sytuacji z sytuacją, jaka była podstawą wydania ww. wyroku w sprawie Piraiki-Patraiki i in. przeciwko Komisji. W wyroku tym Sąd uznał dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zezwalającej państwu członkowskiemu na ustanowienie środków ochronnych wobec przywozu pewnego produktu; skargi wniesionej przez skarżącą, która, przed wydaniem tej decyzji, zawarła umowy kupna-sprzedaży tego produktu, których to umów wykonanie stało się wskutek wydania tej decyzji w całości lub części niemożliwe. W niniejszym przypadku zaś sporna decyzja nie stanowi żadnej przeszkody w wykonaniu umów, których wnosząca odwołanie jest stroną. Powoływanie się przez nią na swą sytuację nie może zatem skutkować zastosowaniem orzecznictwa wynikającego z tego wyroku.
- 45 Galileo Lebensmittel nie może też powoływać się na to, że Trybunał ww. wyrokiem w sprawie Codorniu przeciwko Radzie uznał, iż korzyść odnoszona przez spółkę, której ta sprawa dotyczyła, przesądza o istnieniu sytuacji wyróżniającej ją, z punktu widzenia normatywnego aktu o charakterze generalnym, spośród ogółu innych podmiotów gospodarczych ze względu na to, że przepis ten uniemożliwił tej spółce używanie w obrocie graficznego znaku towarowego. W tym względzie wystarczy podnieść, że sporna decyzja nie uniemożliwia skarżącej używania jej znaku towarowego, efektem czego nie może ona porównywać swej sytuacji z sytuacją, jaka była podstawą wydania ww. wyroku w sprawie Codorniu przeciwko Radzie.
- 46 Tak samo, choć orzecznictwo pozwala na uznanie należącego do ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych podmiotu za taki, której dany akt dotyczy indywidualnie, jeśli akt ten zmienia prawa nabyte przezeń przed wydaniem tego aktu (zob. w szczególności wyrok z dnia 1 lipca 1965 r. w sprawach połączonych 106/63 i 107/63 Toepfer i Getreide-Import Gesellschaft przeciwko Komisji, Rec. s. 525, 533; ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Infront, pkt 72), w niniejszym przypadku sporna decyzja nie zmienia, na niekorzyść wnoszącej odwołanie, żadnego prawa nabytego, ponieważ jedynym prawem, na które się ona powołuje, jest prawo do znaku towarowego Galileo, które zostało uregulowane przez inne przepisy prawne.

47 Wreszcie, choć Galileo Lebensmittel twierdzi w istocie, że sporna decyzja narusza poważnie jej interesy gospodarcze, okoliczność ta sama w sobie nie może uczynić z niej osoby, której decyzja ta „dotyczy indywidualnie” w rozumieniu ww. wyroku w sprawie Plaumann przeciwko Komisji, i, co za tym idzie, zakwestionować analizy dokonanej przez Sąd, który ograniczył się do zastosowania tej zasady.

48 W tych okolicznościach bezzasadne jest twierdzenie przez wnoszącą odwołanie, że Sąd niesłusznie uznał, iż nie należy ona do „ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych” w rozumieniu ww. orzecznictwa.

49 Należy zatem oddalić część pierwszą zarzutu drugiego jako w oczywisty sposób bezzasadną.

50 Tak samo, przyjmując za punkt odniesienia datę wydania spornej decyzji, Sąd dokonał właściwej oceny kwestii tego, czy podmioty, których ta decyzja dotyczy, są lub mogą zostać zidentyfikowane (zob. analogicznie wyrok z dnia 21 maja 1987 r. w sprawie 97/85 Union Deutsche Lebensmittelwerke i in. przeciwko Komisji, Rec. s. 2265, pkt 11).

51 Część druga zarzutu drugiego jest zatem w oczywisty sposób bezzasadna.

52 Wreszcie Galileo Lebensmittel nie może twierdzić, że Sąd w zaskarżonym postanowieniu naruszył prawo do szczególnej ochrony, które wnosząca odwołanie w swym przekonaniu posiadała w ramach postępowania prowadzącego do wydania zaskarżonej decyzji.

53 Trybunał rozstrzygnął, że okoliczność, iż dana osoba wzięła udział w procesie wydawania aktu wspólnotowego, może zindywidualizować ją w kontekście tego aktu jedynie w przypadku, gdy gwarancje proceduralne dla tej osoby zostały przewidziane w przepisach prawa wspólnotowego. Zatem, gdy przepis prawa wspólnotowego nakazuje zastosować w celu wydania decyzji procedurę, w ramach której osoba fizyczna lub prawna może dochodzić swych praw, szczególna sytuacja prawna, z której osoba ta korzysta, skutkuje jej indywidualizacją w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE (zob. analogicznie wyroki: z dnia 4 października 1983 r. w sprawie 191/82 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 2913, pkt 31, a także z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-263/02 P Komisja przeciwko Jégo-Quééré, Rec. s. I-3425, pkt 47, 48).

54 W niniejszym przypadku, choć prawdą jest, że rozporządzenie nr 874/2004 przewiduje okres „przedterminowej” rejestracji i zastrzega nazwy domen dla posiadaczy praw uprzednich, do której to grupy wnosząca odwołanie w swym przekonaniu należy, to nie przewiduje ono jednak żadnej gwarancji proceduralnej, którą można by było uznać za ustanowione na rzecz Galileo Lebensmittel prawo. Wnosząca odwołanie nie może zatem powoływać się na przepisy rozporządzenia nr 874/2004, aby twierdzić, że skutkują one jej indywidualizacją w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE.

55 Należy zatem oddalić część trzecią zarzutu drugiego jako w oczywisty sposób bezzasadną.

56 Z powyższych rozważań wynika— i to niezależnie od kwestii, czy w momencie złożenia wniosku o nazwę domeny „galileo.eu” wnosząca odwołanie rzeczywiście posiadała prawo uprzednie— że nie jest w każdym razie zasadne powoływanie przez nią— jako argumentu na poparcie twierdzenia, iż Sąd niesłusznie uznał, że sporna decyzja nie dotyczy jej indywidualnie— na posiadanie prawa do szczególnej ochrony tej nazwy.

57 Należy zatem oddalić cały zarzut drugi jako w oczywisty sposób bezzasadny.

*W przedmiocie zarzutu trzeciego, opartego na prawie do skutecznej ochrony sądowej*

#### Argumentacja stron

58 Galileo Lebensmittel utrzymuje, że, odrzucając jej skargę jako niedopuszczalną, Sąd naruszył jej prawo do skutecznej ochrony sądowej. Zdaniem wnoszącej odwołanie jest ona bowiem pozbawiona wszelkich środków zaskarżenia wobec spornej decyzji, czy to przed sądem krajowym, czy wspólnotowym.

#### Ocena Trybunału

59 Nie można odejść od przesłanek dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności z powodu wykładni prawa do skutecznej ochrony sądowej, jakiej dokonuje skarżący (zob. podobnie wyrok z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie C-50/00 P Unión de Pequeños Agricultores przeciwko Radzie, Rec. s. I-6677, pkt 44, ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Jégo-Quéré, pkt 36, a także postanowienia: z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie C-237/06 P Strack przeciwko Komisji, pkt 108; z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie C-150/06 P Arizona Chemical i in. przeciwko Komisji, pkt 40).

60 Co za tym idzie, jednostka, której decyzja Komisji nie dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, a zatem— której interesów akt ten nie narusza, nie może powoływać się na prawo do ochrony sądowej względem tej decyzji (zob. podobnie postanowienie z dnia 1 października 2004 r. w sprawie C-379/03 P Pérez Escolar przeciwko Komisji, pkt 41).

61 Ponieważ wnosząca odwołanie nie wykazała, że sporna decyzja dotyczy jej indywidualnie, nie może ona zasadnie twierdzić, iż zaskarżone postanowienie naruszyło jej prawo do skutecznej ochrony sądowej.

62 W konsekwencji zarzut trzeci należy oddalić jako w oczywisty sposób bezzasadny.

63 Ze względu na to, że żaden z podniesionych zarzutów nie jest zasadny, odwołanie należy oddalić.

### **W przedmiocie kosztów**

64 Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 118 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Galileo Lebensmittel kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.



Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) postanawia, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy